

Звучить, звучить мелодія снігів.
На всіх кущах — препишно білі банти.
Дерева чорні — наче оркестранти.
Звучить, звучить мелодія снігів!

Ну як ви, люба?
Запашних вам снів!
Перемайнуло лихо, відболіло.
Пролийтеся в мої очі білим-біло.
Звучить, звучить мелодія снігів.

Ні відстаней нема. Ні берегів.
Невловна мить, і ми також невловні.
Немов ліси, мелодіями повні.
Звучить, звучить мелодія снігів!

Не стрілись нині. Завтра — й поготів.
Ми з вами, люба, перелітні птиці.
Оте, чого не сталося, хай присниться.
Звучить, звучить мелодія снігів!

1976

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.